

касиер на Българската църковна община в Черна вода. Вж. *Ст. Чилингиров*. Добруджа..., с. 146, 149-150; Извори за историята на Добруджа 1853-1878 г. Т. III, 66-67 (№ 58), 93 (№ 85), 94 (№ 86), 98-99 (№ 90), 205-207 (№ 193).

⁵⁰ Васил поп Георгиев (1826-1893) - родом от с. Градец (Котленско). Произхожда от стар свещенически род от с. Раково (Котленско). Неговият баща - поп Георги служи в дома си (до 1832 г. селото няма собствен храм), където отваря и килийно училище. Васил поп Георгиев и неговият по-голям брат - Димитър поп Георгиев (1815-1901) също стават свещеници и служат в църквата „Св. пророк Илия“ в Градец. През учебната 1859/60 г. Васил поп Георгиев е учител в с. Медвен (Котленско). През 60-те години на XIX в. свещенодейства в родното си село, а през 70-те години - в Меджидие. След Освобождението отново е свещеник в Градец, а през 1893 г. се преселва във Варна при своя син Коста(дин) поп Василев - дългогодишен секретар на Варненското кметство. Братът на Васил - Димитър поп Георгиев през 1872 г. се преселва в Сливен, където е свещеник и иконом при храма „Св. Димитър“ (Царигр. вестник, г. VII, № 317, 23 февр. 1857 г.; С. Табаков. Опит..., Т. II, с. 507; Хр. Димитров. Село Градец..., 43-47, 73; Юб. книга на Катедралният храм „Св. Димитър“ в гр. Сливен 1831-1931 г. С., 1931, с. 77, 120, 130; БВИ, с. 143; Ив. Русев. „Сие да се знае“..., с. 118, 204; Тодор Ранев. Чуто, видяно и преживяно..., с. 57; Хр. Чомаков. Миналото на с. Медвен и медвенските родове. Сливен, 2004, с. 58, 96, 99).

⁵¹ Георги поп Василев - син на поп Васил поп Георгиев. През 1872 г. се установява в Тулча с финансовата помощ на жеравненеца Николай В. Бабаджов, от когото взема назаем 315 гроша. Учи в класно училище в Тулча и в Габровската гимназия (до 1875). Учител в Градец през 1875-77 г. (БВИ, с. 103). В едно свое писмо до баща си поп Васил и семейството си (с дата 7 юли 1877), между другото пише: „А вие, братя и сестри, слушайте банко и мама, ходете в училището и се учете добре, докато сте малки, зер като прецъвтите, като мене на 16 години, мъчно може да постигне[те] науката! Когато учате уроците, размишлявайте и след прочетеното запечат[в]айте всичко в ума си, най-вече в землеописанието, числителницата, граматиката и българската история, та на изпитанието да зарядвате родителите си“ (Хр. Димитров. Село Градец..., 111-112).

⁵² Стефана Д. Стоянова - сестра на В. Д. Стоянов.

⁵³ Люса Д. Стоянова е родена в 1858 - годината, в която В. Д. Стоянов посещава родното си село, преди да се отправи на обучение в Прага (Чехия), но явно след неговото заминаване.

⁵⁴ Т.е. Никола Ценов (Ценович).

⁵⁵ Божил Иванов - родом от Котел. Търговец с кантора в Бал-капан хан, член на Привременния съвет (Настоятелството) на храма „Св. Стефан“ в кв. Фенер и на Българската църковно-национална община в Цариград през 60-те години на XIX в., в 1869 г. подпомага учредяването на котленското читалище (НБКМ-БИА, II Д 2272; ф. 54, II А 4615; Л. Цончев. Принос към историята на Котленското читалище преди Освобождението. - ГББИ, V, 1956, 173-197; В. Тонев. Котел..., с. 81, 119-120).